

G A Z E T A

Wielkiego

Xięstwa

POZNĄŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej W. Dekera i Spółki. — Redaktor: A. Wannowski.

N° 219.

W Piątek dnia 18. Września.

1840.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 16. Września.

J. K. W. Xiężna Karolowa, przybyła tu z Wejmaru.

Wiadomości zagraniczne.

R o s s y a.

Z nad granicy Rosyjsko-Polskiej,
dnia 4. Września.

(Korresp. Hamb.) — Pogłoska, że Xiążę Namiestnik Feldmarszałek Paszkiewicz z dotychczasowej służby wystąpi, aby objąć naczelne dowództwo nad całą w południowych prowincjach zgromadzoną armią Rosyjską, potwierdza się. Nietylko bowiem sam Xiążę w prywatnych stósunkach swoich takie poczynił urządzenia, które dłuższej niebytności jego na przyszłość dowodzą, lecz mianowanie też Radzcy Stanu Fuhrmann Prezydującym w Radzie Stanu na przypadek wydarzyć się inogaczej nieobecności samego Namiestnika, nadaje wieści tej niejaka pewność. Oddział armii wspomnianej, właśnie ten, który przeznaczono na zastłonę Konstantynopola, zostawac będzie pod rozkazami Generala jazdy, Hr. Orłowa. — Rząd Rosyjski ważną wśród obecnych okoliczności i surową wydał notę

do gabinetu Francuzkiego, dotyczącą się stósunków wychodźców Polskich. Sprawa ta, która inne do poczwórnego sprzymierza wpływające mocarstwa mniej obchodzi, Rosyji bezpośrednio się dotyczy.

F r a n c y a.

Z Paryża, dnia 9. Września.

Postępowanie Kommodora Napier ministerjalnemu Kuryerowi dało powód do następujących uwag: „Wezwanie do władz syryjskich nastąpiło d. 14. Sierpnia, więc o dwa dni prędzej, nim posłannik Porty Wicekróla o traktacie z dn. 15. Lipca zawiadomił. Angielski Kommodore wkrótce potem kroki nieprzyjacielskie przez zabranie kilku okrętów przewozowych rozpoczął. Jest to faktum, które, zdaniem naszym, honor rządu angielskiego upośledza. Prawo narodów zezwala na kroki nieprzyjacielskie dopiero po wypowiedzeniu wojny. Zabranie okrętów egipskich na wysokości morza przed upływem terminu, jest postępowaniem zupełnie podobnem do bombardowania Kopenhagi i do innych czynów, plamiących pamięć Pitta. Tuszmy sobie, że rząd angielski do takich kroków nieupoważnił, lecz że instrukcye Napiera wprost od Lorda Ponsonby pochodzą, posiadającego nieograniczone pełnomocnictwo. Lord Palmerston jeden tylko obecnie posiada

środek, aby Francyi dowieść, że brutalstwo eskadry angielskiej jemu jest obce, t. j. powinien i Lorda Ponsoby i Kommodora Napier równocześnie odwołać, inaczej zdawałoby się, że sam wszelkiej się podejmuje odpowiedzialności. Gazety londyńskie wiele prawią o okrucieństwach, jakich mieszkańcy Libanu od Mehmeda doznawają; ale jakież, pytamy się, Anglia daje wyobrażenie o rzetelności ucywilizowanych rządów, zabierając okręty przed wypowiedzeniem wojny? Jeżeli Anglia postępowania Kommodora Napier nienapiętnuje, jak się należy, skaza cała spadnie na jej imię.

Twierdzą, że ministerium francuzkie na notę Palmerstona bardzo zwęzłowało odpowiedziało, żaląc się, że na Wschodzie już traktat w wykonywanie wprowadzać zaczyna, podczas kiedy rząd angielski gabinet francuzki o swych przyjaznych intencjach zapewnia.

Spokojność stolicy przez zabiegi rzemieślników niedoznała więcćj żadnej przerwy.

Giełda, dnia 9. Września. Giełda nasza w takiem zamieszaniu i w takięj obawie, że podobnego widoku od rewolucyi lipcowej nieprzedstawiała. — Ostatnie wiadomości z Wschodu jak najmniej pomyślnie na kursa wpływały.

Anglia.

Z Londynu, dnia 6. Września.

Pod względem podanej przez gazety Francuzkie pogłoski, że odbywane w Windsorze z Królem Leopoldem konferencye do nowych układów doprowadziły i że skutkiem ich był projekt do podanej przez Anglią gabinetowi Francuzkiemunoty, uważa Morning-Chronicle: „Co się tyczy takięj noty, w którejby oświadczano, że nie miano żadnych ku Francyi nieprzyjaznych zamiarów i że jej bynajmniej z załatwienia spraw Wschodu wykluczyć nie usiłują, to przeciw temu nie mamy nic do nadmienienia. Jeżeli zaś pogłoska dodaje, iż nota ta oświadcza, że ugoda z d. 15. Lipca nie jest pogrózką przeciw Mehmedowi Alemu, lecz tylko do tego zmierza, aby się Baszy zapytać, jak sobie postąpić zamysła, to nie ulega żadnej wątpliwości, że ugoda wspomniana jest częśm więcćj, aniżeli tylko interpellacją do Mehmeda Alego. Wiemy dobrze, do czego stary Basza zmierza; układ ten zawarto, ponieważ Europa ziszczeniu żrędných jego zamiarów zapobiedz postanowiła. Co się nareszcie tyczy kongresu (o którym pogłoska wspomina), mającego się odbyć w Wiedniu, w celu załatwienia spraw Wschodu wspólnie z Francją, może wprawdzie, jeżeli się Francya z innemi mocarstwami połączy, kongres takowy później nastąpić, ale środek ta-

kowy na nicby się nie przydał, dopóki Francya swojej dotychczasowej polityki się trzyma.

Zaburzenia rzemieślników, obiad reformatorów i pogłoski o nowych zabiegach Szuanów w Francyi spowodowały Morning-Chronicle do uwagi, że rząd Francuzki zamiaru reorganizowania i umobilizowania gwardyi narodowych po całym kraju, zapewne zaniecha. «Wrzawa wojenna (powiada) sprawiona przez Ministerium Francuzkie, wojną tchnące postanowienia królewskie i zawzięte denuncyacje prassy wydały naturalny skutek. Iskry te wpadły w część narodu Francuzkiego, która się najłatwiej zapala a tak spokojność publiczna zakłócona została. Karoliści w zachodniej Francyi i republikanie po wielkich miastach korzystając z téj wrzawy wojennęj wołają: «Teraz nam okoliczności sprzyjają!» — Zresztą zdaje się, że republikanie tą razą rozumniejsi, jak dawniej. Nie proklamują rzeczy pospolitej; zatknąwszy chorągiew obrali sobie za godło prawo powszechne wyborów, a i to obwinęli roszczeniem, aby tylko każdy gwardzysta narodowy był obiorcem. Gdyby rząd obecnie rzemieślników w Lugdunie chciał uzbroić, obróciliby ci zapewne oręż swój nasamprzód przeciw zamożniejszemu klassom. To samo nastąpiłoby w Strasburgu. A gdyby część klasy robotczęj na zachodzie uzbrojono, nie jeden może połączyłby się z Panem Bourmontem.

Z dnia 9. Września.

Wczoraj przybyła tu pocztą Wschodnio-indyjska; przywiozła wiadomość z Chin, że pierwszy oddział wyprawy przeciw Chinom dn. 30. Maja a reszta d. 2. Czerwca pod żagle wyszła. Najęto mnóstwo statków przewożowych w Kalkucie a z Madras jeszcze więcćj wojska do Chin zaambarkowano. Admiral Elliot z wyprawą tą zapewne ku końcowi Czerwca w Macao stanie. Dowodzi on najpotężniejszą flotą, jaka kiedykolwiek na morzu Indyjskiem się ukazała. Słychać, że podług planu operacyjnego nasamprzód na twierdze na Bocca-Tigris uderzą; ale i uderzenie na sam Peking ma być zamierzone. Admiral Elliot nie tylko działaniom wojennym, lecz téż i dyplomatycznym czynnościom z rządem chińskim ma przewodniczyć. — Gazeta Times donosi, że cała eskadra składa się z 19 okrętów wojennych o 18 — 74 działach; liczby osady wojskowej niepodaje ale wzywa rząd, żeby się miał na baczności i ostrożnie postępował. Chinczyzy bowiem nie są pogardy godnemi nieprzyjaciółmi; kraj ich liczy 300 milionów ludności, prócz tego zapominac nie należy, że Rossya na poruszenia Anglii w téj

części świata bacznie uważa i że poselstwo rossyjskie do Pekingu już się wybrało. Wspomniona gazeta przy tej sposobności wyraża, że Rossya wyprawy swej przeciw Chiwie bynajmniej niezaniechała, że może widząc, jak potęgą Anglii w Indjach przez rozprzestrzenienie granic aż do Kabulu znacznie osłabioną została a przez wyprawę chińską jeszcze bardziej się osłabia, znienacka zamiary swoje w Azji do skutku przyprowadzi, podczas kiedy przez zawiązanie traktatu londyńskiego uwagę Anglii od Azji środkowej odwraca i ją dostatecznie w Lewancie zatrudnia.

Portugalia.

Z Lizbony, dnia 31. Sierpnia.

Wieczorem dn. 28. rząd drogą telegraficzną zawiadomiony został, że w Castello Branco powstanie wojskowe wybuchło i że 6ty pułk piechoty zbuntowawszy się tamże do Abrantes wyruszył, którego to miasta załoga z buntownikami połączyć się miała. Wolano: „Precz z Ministrami! Niech żyje konstytucja z r. 1820.“ Podobnie i oddział jazdy z Alentigo przeszedł do powstańców. Jakkolwiek bunt ten groźny obawę wzbudza, tuszą sobie jednak, że wkrótce przytłumiony zostanie, jeżeli tylko Oporto (miasto) rządowi wierne pozostanie; aby zaś je w wierności utrzymać, Deputowanego Avilę jako Gubernatora cywilnego do Oporto wysłano.

Egipt.

Z Alexandryi, d. 24. Sierpnia.

(Gaz. pow. lipska.) — Admirał Stopford z dwoma okrętami liniowymi stanął tu na kotwicy, tak, iż obecnie eskadra złożona z 3ch okrętów liniowych, trzech fregat, 2. korwet i 2. statków parowych, w obliczu Seraju się rozłożyła. Około baterii po prawej stronie Seraju rozciągającej się aż do szpitalu, gorliwie pracują. Budują ją z worów pełnych piasku, ale mimo wszelkiego starania niezdolano jej dotychczas uzbroić.

Dnia dzisiejszego o godz. 9. Generalni Konsulowie Anglii i Austrii Wicekróla odwiedzili, aby zażądać pewnej i stanowczej odpowiedzi na ultimatum dla Rifaata Beia, posła z Konstantynopola. Basza przyrzekł, że ją da w przeciągu czasu aż do północy dnia pojutrzejszego, kiedy z tą chwilą upływa termin dla Syrii; o godzinie 4., jak zwyczajnie, pojechał do ogrodu swego Gibarra, gdzie przyjaciółom swoim i dworzanom powiedział, że Xiążę Metternich oszukać się dał, podpisując ten traktat, że on (Mehmed) mimo to w jedność mocarstw niewierzy, że więc nic przeciw niemu nieprzedsięwzema. Zdanie to stało się u niego fixacją. Gwardya narodowa powtórnie się ćwiczyć zaczyna.

Dziennik sporów obejmuje jeszcze następujące doniesienie prywatne z Alexandryi z d. 26. Sierpnia: „Basza od konsulów czterech mocarstw zawiadomiony został, że pierwszy termin dziesięciu dni upłynął. Konferencye między Baszą, konsulem francuzkim i posłem, Hr. Walewskim, bardzo często się odbywają. Niemniej ani dnia w którymby dyplomaci wspomnieni do Baszy się nieudawali. Angielsko-austriacka flotta stoi przed wnijsiem do portu. Powiadają, że na pokładzie okrętów angielskich jest 6000 Albańczyków. Jedynie tylko Francya Baszę teraz wstrzymuje; gdyby nie wzgląd na nią, armia Ibrahima jużby była przez Taurus przeszła. Zawsze jeszcze mam nadzieję, że pokój zostanie ocalony.“

Ameryka.

Z Nowego Jorku piszą: Odebrano w Haverze gazety amerykańskie po 10. Lipca: Bill znany pod nazwiskiem Sub Treasury bill, to ogromne zagadnienie, które od tak dawna było polem bitwy dwóch wielkich stronnictw dzielących kraj cały, dawniej już przez Senat przeszedł i w izbie reprezentantów tak iż go można uważać za obowiązujące prawo. Jest to największy prawodawczy wypadek, gdyż jest przyprowadzeniem do skutku zasad demokratycznych. Ten bill oddziela zupełnie Banki od Rządu co do finansowych stosunków. Nowe prawo upoważnia do ustanowienia nowych składów dla publicznego grosza, coś w rodzaju poborców generalnych francuzkich.

Rozmaite wiadomości.

„Tygodnika rolniczego-przemysłowego“ pod redakcją T. W. Kochańskiego, wyszedł Nr. 33. i obejmuje: 1) O własnościach fizycznych i chemicznych części składowych gruntu. (Ciąg dalszy.) 2) Sposób pomnożenia piękności i dobroci owoców w sadach. 3) Pożytek z posmarowania drzew owocowych wapiennym rozciekiem. 4) Ulepszenie w fabrykacji cukru. 5) Porównanie kosztów fabrykacji cukru z buraków względem kosztów fabrykacji z trzciny w krajach pod równikiem położonych. 6) Sposób robienia chleba z kartofli, podług podania p. Bourdon d'Aiguisy. 7) Wiadomości czasowe.

Farbowanie kokonów jedwabnych. — Niedawnemi czasy nadmieniano w pismach publicznych, o pewnym sposobie farbowania jedwabiu w ciele robaczka jedwabnego, któryto środek we Włoszech odkrył miano. Pan Bonnafous, korespondent paryskiej aka-

demii umiejętności i gorliwy rozkrzewiciel jedwabnictwa, doniósł teraz listownie uczonym członkom téjże akademii, iż się mu powiodło odkryć sposób, którym to farbowanie się skutecznia. Wiadomo, iż Chińczykowie dla nadania większej białości jedwabiu, posypują bardzo delikatną mąką ryżową liście, któremi swoje robaczki karmią. Włosi więc wpadli niedawno na myśl posypywania morwowych liści substancją indygo albo marzaną, i tym sposobem powiodło się im uzyskać zupełnie błękitne i różowe oprędy, któreto postępowanie pierwsi wynalazcy z taką troskliwością taili.

Tytuł barona był dawnymczasem we Francji w tak wielkim poważaniu, iż z nabożnego uwielbienia nawet go Świętym nadawano. „Złożyła ona“, mówi Froissard o pewnej osobie, „przed błogostawionem ciałem barona Jakóba śluby swoje.

Kobiety drukarzami. — Włość Ger-nay położona przy gościńcu, który z Paryża do Fontainebleau prowadzi, zubożoną będzie wkrótce przemysłem, który w swoim rodzaju sławę jej jedną. Powstanie tam nowa drukarnia, do której samę tylko pięć żeńską przyjmować będą. Zecery, korektorowie, drukarze, zgola wszystkie stopnie armii typograficznej, wystąpią w ubiorze kobiecym. Pewien Anglik miał dać pierwszy pomysł do tego przedsiębiorstwa.

Wielka taniłość. — W Bawarii i Wirtembergii w porównaniu z innemi państwami, jest tak wielka taniłość w gospodach, iż podróźni w tych krajach pod względem wydatków pieniężnych, bynajmniej uważać się nie mogą. I tak w Monachium, jak Pan Lewald, wydawca dziennika „Europa“ donosi, w kawiarni Freuen za 9 krajcarów dostaniesz rosół, sztukę mięsa i jarzyny, a dodawszy 3 krajcary, będziesz miał pieczeń i salate. Wszystko to jest czysto i smacznie sporządzone. — W Sztutgardzie za 24 kr. siadasz do wyśmienitego tables d'hôtes, który znajdziesz zastawiony, nie tylko rybą, dziczyzną i młodą jarzyną, ale nawet tem wszystkiem, co tylko pora roku z sobą przynosi. Nad 30. kr. za obiad nie przyjmują, nawet najznaczniejsze oberze, i dają za to ośm półmisków równie jak i należące do tego przysmaki, wety i t. p.

OBWIESZCZENIE.

Do sprzedania starego na podwórzu podpisanego Sądu Ziemsko-miejskiego stojącego budynku, który natychmiast zniesionym być ma, najwięcej dającemu, wyznaczony jest termin na

dzień 21. miesiąca bieżącego, o godzinie 10tej zrana przed Dyrektorem Kancelaryi Reder w miejscu posiedzeń Sądu. Chęć kupienia mający wzywają się nań niniejszemu.

Poznań, dnia 16. Września r. 1840.

Królewski Sąd Ziemsko-miejski.

OBWIESZCZENIE.

Przez Kommissarza podpisanego Sądu Ziemsko-miejskiego ma być w terminie dnia 29. Września r. b.

i w dni następujące pozostałość ruchoma po Franciszku alias Andrzeju Grzeszkiewiczu proboszczu w dniu 3. Sierpnia r. b. w Jaroćcinie zmarłym, w domu jego zejścia, składająca się z żyjącego inwentarza gospodarczego, sprzętów domowych, mebli, sukien, książek, zboża i innych rzeczy najwięcej dającemu za gotową zaraz zapłatą sprzedana. Ochoć kupna mających zaprasza się.

Gdyby ktoś prawo własności lub inne pretensje do przedmiotów pozostałości mieć miał, ma się więc wcześniej jeszcze przed terminem zgłosić i twierdzone przez niego prawo udowodnić, w przeciwnym razie sprzedaż niezawodnie nastąpi.

Pleszew, dnia 1. Września 1840.

Król. Pruski Sąd Ziemsko-miejski.

Czytelnie dzieł najnowszych francuzkich znacznie powiększyłem i urządziłem w sposób pozwalający korzystać z niej i osobom zamieszcowym.

J. K. Żupański, w rynku № 70.

Ceny targowe w mieście P o z n a n i u.

Ceny targowe w mieście P o z n a n i u.		Dnia 16. Września 1840. r.					
		od			do		
		Tal.	sgr.	fen.	Tal.	sgr.	fen.
Pszenicy szefel	2	2	6	2	5	—	
Zyta	1	6	9	1	8	3	
Jęczmienia dt.	—	24	—	—	25	—	
Owsa dt.	—	24	6	—	25	6	
Tatarki dt.	—	—	—	—	—	—	
Grochu dt.	—	—	—	—	—	—	
Ziemiaków dt.	—	12	6	—	13	6	
Siana cetnar	—	22	—	—	23	6	
Słomykopa	4	—	—	4	10	—	
Masła garniec	1	20	—	1	22	6	
Spirytusu beczka	18	—	—	19	—	—	